

ADVIES Nr. 1.644

Zitting van woensdag 9 juli 2008

Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (1), betreffende socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op invaliditeitsuitkeringen - Terugbetaling van de teveel betaalde werkgeversbijdragen en inhoudingen

x   x   x

2.285-1

ADVIES Nr. 1.644

Onderwerp : Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (1), betreffende socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op invaliditeitsuitkeringen -Terugbetaling van de teveel betaalde werkgeversbijdragen en inhoudingen

---

Bij brief van oktober 2007 heeft de toenmalige minister van Sociale Zaken, de heer D. Donfut, gewezen op de problemen die tengevolge van het advies van de Raad van State en het technisch advies van de RVA gerezen zijn om uitvoering te geven aan het voorstel van de Nationale Arbeidsraad opgenomen in het advies nr. 1.604 van 24 april 2007 met betrekking tot artikel 23 van voormeld ontwerp van koninklijk besluit inzake de terugbetaling van de teveel betaalde werkgeversbijdragen en inhoudingen.

In zijn brief deelt de minister mee dat hij bij gebrek aan een juridisch passende wettelijke basis geen uitvoering heeft kunnen geven aan dit voorstel van de Raad. Hij vraagt dan ook om een praktische oplossing te zoeken voor het probleem.

De Gemengde Commissie Sociale Zekerheid - Individuele arbeidsverhoudingen werd met het onderzoek van deze kwestie belast. De Commissie heeft bij dit onderzoek een beroep kunnen doen op de gewaardeerde medewerking van vertegenwoordigers van de RSZ en de RVA.

Op verslag van deze Commissie heeft de Raad op 9 juli 2008 volgend advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. SITUERING VAN ONDERHAVIG ADVIES

Op 24 april 2007 heeft de Nationale Arbeidsraad een advies uitgebracht over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (1), betreffende socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op invaliditeitsuitkeringen. Dit ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel het vereenvoudigen van de administratieve verplichtingen van de werkgevers door de werkgeversbijdragen en inhoudingen van de RVP over te hevelen naar de RSZ of de RSZPPO zodat ze geïntegreerd kunnen worden in de kwartaalaangifte aan de sociale zekerheid alsmede het vereenvoudigen en harmoniseren van de hele reglementering met betrekking tot de inhoudingen en de bijdragen door het samenbrengen van alle uitvoeringsbesluiten in één koninklijk besluit.

In het advies nr. 1.604 van 24 april 2007 heeft de Raad met betrekking tot artikel 23, §1, tweede alinea van ontwerp van koninklijk besluit, waarin voorzien wordt dat de teveel betaalde werkgeversbijdragen en inhoudingen aan de debiteurs van de aanvullende vergoeding worden terugbetaald, waarbij deze verplicht zijn de inhouding terug te geven aan de begunstigde van de aanvullende vergoeding, begrip opgebracht voor de bekommerning die ten grondslag ligt van deze tekst en die ingegeven is door het feit dat het niet de taak is van de RSZ om geld aan de werknemer terug te betalen. Om redenen die verband houden met de administratieve vereenvoudiging, was hij echter van oordeel dat het verstandiger zou zijn voor de terugbetaling van de inhouding aan de gerechtigde van de aanvullende vergoeding gebruik te maken van het platform INTER-UI, aangezien tussen dat platform en de RSZ stromen tot stand zijn gebracht en dat platform diverse werkloosheidsfondsen groepeert.

De Raad heeft er voorts op gewezen dat, wanneer de werkhervatting heeft plaatsgevonden in het kader van een tewerkstelling als zelfstandige in hoofdberoep, de aan de RSZ teveel betaalde werkgeversbijdragen en inhoudingen niet aan de debiteurs van de aanvullende vergoeding en niet aan de gerechtigde van de aanvullende vergoeding kunnen worden terugbetaald. Hij constateerde derhalve dat een onderscheid wordt gemaakt tussen het stelsel van de werknemers en dat van de zelfstandigen en hij pleitte er dienaangaande voor om op termijn een oplossing te vinden die de twee stelsels op voet van gelijkheid behandelt.

In een brief van oktober 2007 heeft de heer D. Donfut, toenmalige minister van Sociale Zaken, gewezen op de problemen die tengevolge van het advies van de Raad van State en het technisch advies van de RVA gerezen zijn om uitvoering te geven aan het voorstel van de Nationale Arbeidsraad met betrekking tot het gebruik maken van het platform INTER-UI voor de terugbetaling van de inhouding aan de gerechtigde van de aanvullende vergoeding.

De minister heeft de Nationale Arbeidsraad dan ook gevraagd een praktische oplossing te zoeken voor het probleem.

II . STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft in eerste instantie een onderzoek gewijd aan de problemen die gerezen zijn met betrekking tot artikel 23 van het ontwerp van koninklijk besluit. Om tegemoet te komen aan deze problemen heeft de Raad een alternatief voorstel uitgewerkt.

Naar aanleiding van het onderzoek omtrent artikel 23 van het ontwerp van koninklijk besluit heeft de Raad vervolgens een aantal algemene opmerkingen geformuleerd met betrekking tot het ontwerp van koninklijk besluit.

A. Alternatief voorstel

De Raad heeft om tegemoet te komen aan de problemen die zich stellen met betrekking tot de terugbetaling van de teveel betaalde inhouding bij werkhervatting aan de gerechtigde van de aanvullende vergoeding een alternatief voorstel uitgewerkt.

De Raad merkt op dat dit alternatief voorstel zowel betrekking heeft op inhoudingen op het conventioneel brugpensioen (werkloosheidsuitkering en aanvullende vergoeding) bedoeld in artikel 114, 1° van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) als op de inhoudingen in de kader van aanvullende vergoedingen bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen bedoeld in artikel 114, 3° van dezelfde wet (pseudo-brugpensioenen).

Hij wijst er voorts op dat het voorstel kadert in de geest van vereenvoudiging en centralisatie van de geld- en informatiestromen met betrekking tot de bijdragen en inhoudingen op het conventioneel brugpensioen alsmede aansluit bij hetgeen in het Generatiepact van 10 oktober 2005 voorzien werd omtrent het bevorderen van werkhervatting van bruggepensioneerden (punt 58).

Het voorstel van de Raad is gestoeld op volgende beginselen :

1. De inhouding van 3 % die thans op de totaliteit van conventioneel brugpensioen (werkloosheidsuitkering en aanvullende vergoeding) en op de totaliteit van de aanvullende vergoeding bij sommige socialezekerheidsuitkeringen verricht wordt door de RVA wordt overgedragen op de debiteur(s) van de aanvullende vergoeding. De debiteurs van de aanvullende vergoeding die in de huidige stand van de wetgeving eveneens reeds een inhouding van 3,5 % dienen te verrichten op de totaliteit van conventioneel brugpensioen (werkloosheidsuitkering en aanvullende vergoeding) en op de totaliteit van de aanvullende vergoeding bij sommige socialezekerheidsuitkeringen, zullen dus in dit voorstel 6,5 % inhouden in plaats van de 3,5 %. De gegevensstroom tussen de uitbetalingsinstelling en de debiteur(s) van de aanvullende vergoeding omtrent de werkloosheidsuitkering en de gezinstoestand van de bruggepensioneerde blijft behouden.
2. De overdracht van de inhouding van 3 % van de RVA op de debiteur(s) van de aanvullende vergoeding geldt slechts onder navolgende voorwaarden :
  - a. Tijdens de periodes van werkhervatting is de debiteur(s) van de aanvullende vergoeding vrijgesteld om inhoudingen te verrichten. Dit geeft voor gevolg dat de formule van de μ (tewerkstellingsbreuk) zoals voorzien in het ontwerp van koninklijk besluit niet meer moet toegepast worden;
  - b. De debiteur(s) van de aanvullende vergoeding moet zo snel mogelijk in kennis worden gesteld van het begin en einde van de werkhervatting;

- c. De debiteur(s) van de aanvullende vergoeding kan niet verantwoordelijk worden gesteld van het niet in kennis gesteld zijn van het begin of het einde van de werkhervatting.
  - d. Die beginselen gelden mutatis mutandis voor de werkgeversbijdragen die van toepassing zijn op het conventioneel brugpensioen en de aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen.
3. Binnen de sector van de werkloosheid wordt omtrent de kennisgeving van de werkhervatting een procedure afgesproken over de wijze waarop de debiteur (s) van de aanvullende vergoeding zo snel mogelijk in kennis gesteld wordt van het begin en het einde van de werkhervatting (kennisgeving door de uitbetalingsinstelling en/of door de werknemer, termijn, formaliteiten, verplichting op te nemen in de reglementering). Daarbij zal getracht worden om elke mogelijke collusie tussen de werknemer en de debiteur van de aanvullende vergoeding te voorkomen.
4. Met het oog op een evaluatie wordt een systeem van registratie omtrent de werkhervatting van zowel van de bruggepensioneerden als van de pseudo-bruggepensioneerden ontwikkeld (als werknemer of als zelfstandige; voltijds of deeltijds; tewerkstellingsbreuk; duur van de werkhervatting; op basis van de DMFA-gegevens voor de loontrekkenden en op basis van de aangifte van een zelfstandige activiteit als hoofdberoep).

Aan de betrokken instellingen (RVA, uitbetalingsinstellingen en RSZ) wordt gevraagd om in onderling overleg de noodzakelijke gegevensfluxen te organiseren om dit uit te werken.

Deze fluxen zouden bestaan uit :

- een maandelijkse stroom vanuit de sector werkloosheid naar de RSZ toe met daarin de vermelding van de dagen werkloosheid die uitbetaald werden aan de werknemers die onder het toepassingsgebied vallen van het bedoelde koninklijk besluit (dwz alle bruggepensioneerden en werknemers met een aanvullende vergoeding in de zin van het potentieel onderhevig zijn aan deze inhoudingen;
- de RSZ kan deze gegevens dan verrijken met de gegevens waarover zij beschikken (DIMONA en DMFA);

- de mededeling door de RVA aan de RSZ van een bestand van de betrokken sociaal verzekerden met het oog op een vergelijking met de gegevensbank van het RSVZ.
5. Na één jaar van de inwerkingtreding van het systeem wordt in de schoot van de Nationale Arbeidsraad op basis van de gegevens van de RSZ en de RVA een evaluatie gemaakt van de impact en de evolutie van deze regeling en op basis van deze evaluatie wordt de regeling desgevallend binnen de twee jaar bijgestuurd.

De Raad wijst erop dat de toepassing van dit alternatief voorstel normaal tot gevolg zou moeten hebben dat er geen teveel betaalde inhoudingen en bijdragen meer op de conventioneel brugpensioenen en op de pseudo-brugpensioenen worden verricht, waardoor het probleem van de terugbetaling zich niet meer stelt.

Hij vestigt er evenwel de aandacht opdat dit voorstel van de Raad een aantal wetswijzigingen vergt :

- het moet duidelijk zijn dat niet meer de RVA maar de debiteur van de aanvullende vergoeding de 3 % moet inhouden;
- in artikel 133, §3 van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) dient bepaald te worden dat de uitbetalingsinstellingen de gegevens met betrekking tot de werkhervatting (periode van werkhervatting) aan de debiteur(s) van de aanvullende vergoeding dienen mee te delen.

De Raad acht het voorts wenselijk dat er in een duidelijke overgangsregeling voorzien wordt. Het moet duidelijk zijn tot wanneer de RVA de inhoudingen moet doen (bv bij achterstallige werkloosheidsuitkeringen) en vanaf wanneer de debiteur van de aanvullende vergoeding de inhouding moet doen.

Hij merkt echter op dat er wel nog een probleem rijst wanneer de periodiek verschuldigde aanvullende vergoedingen toegekend worden in de vorm van een kapitaal. In zoverre de voorstellen die de Raad in dit advies formuleert tot uitvoering worden gebracht, meent de Raad dat voor dit geval van uitbetaling in kapitaal als pragmatische oplossing zou kunnen aanvaard worden om niet te voorzien in een mogelijkheid van terugbetaling van de op dat kapitaal berekende inhoudingen en bijdragen.

B. Algemene opmerkingen met betrekking tot het ontwerp van koninklijk besluit

De Raad wenst de aandacht te vestigen op de onduidelijkheid die ontstaan is rond het al dan niet verschuldigd zijn van de bijzondere bijdragen en inhoudingen op de pseudo-brugpensioenen (Canada-dry regelingen). Deze bijdragen en inhoudingen werden ingevoerd bij koninklijk besluit van 22 maart 2006 tot invoering van een speciale patronale sociale zekerheidsbijdrage op sommige aanvullende vergoedingen in het kader van het generatiepact en tot vaststelling van de uitvoeringsregelen van artikel 50 van de wet van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen. Dit koninklijk besluit dat met ingang van 1 januari 2007 werd gewijzigd door het koninklijk besluit van 25 februari 2007 en een complexe regeling bevat, zou vervangen worden door een nieuw koninklijk besluit dat zou genomen worden in uitvoering van hoofdstuk 6 van titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen. Door deze wet werd dan ook voorzien dat het koninklijk besluit van 22 maart 2006 zou worden opgeheven met ingang van 1 april 2007. Omdat het moeilijk bleek om het nieuwe koninklijk besluit binnen de vooropgestelde termijn klaar te krijgen werd door artikel 49 van de programmawet van 27 april 2007 de opheffing van het koninklijk besluit van 22 maart 2006 uitgesteld tot een door de Koning te bepalen nieuwe datum.

Omwille van de rechtsonzekerheid die gerezen is tengevolge van de complexiteit van de regeling voorzien in het koninklijk besluit van 22 maart 2006 alsmede tengevolge van de diverse legistieke stappen die achtereenvolgens werden genomen, vraagt de Raad de betrokken instellingen bij de uitoefening van hun controlebevoegdheden met betrekking tot de toepassing van dit koninklijk besluit rekening te houden met de rechtsonzekerheid die hieruit is voortgevloeid en met het feit dat dit koninklijk besluit met de inwerkingtreding van de nieuwe wetgeving terzake zal opgeheven worden.

Teneinde de rechtszekerheid te herstellen dringt de Raad er tenslotte op aan om zo spoedig mogelijk het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (1), betreffende socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op invaliditeitsuitkeringen in werking te doen treden, vooral omdat dit ontwerp van koninklijk besluit ook de overgang regelt van de RVP naar de RSZ voor bepaalde bijdragen en ook voorziet in de vervanging van de forfaitaire werkgeversbijdragen in procentuele werkgeversbijdragen.

Hij wenst dan ook dat de programmatie zo snel mogelijk bij de RSZ zou kunnen van start gaan zodat het ontwerp van koninklijk besluit bij voorkeur op 1 januari 2009 en ten laatste op 1 april 2009 in werking zou kunnen treden.

De Raad verzoekt de minister hiervoor de nodige budgettaire maatregelen te treffen.

Hij dringt er bij de minister tenslotte op aan om zo spoedig mogelijk alle betrokkenen bij de regeling voldoende op voorhand in kennis te stellen van de datum van inwerkingtreding van de regeling zodat zij op hun beurt hun programmatie alsmede hun communicatie naar hun achterban hierop zouden kunnen afstellen.
